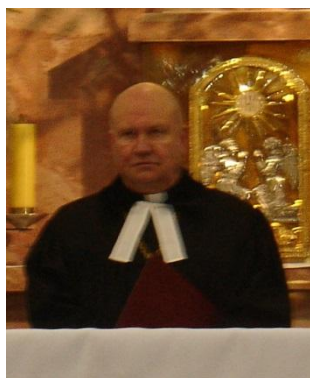

WYWIAD Z BISKUPEM KOŚCIOŁA EWANGELICKO – REFORMOWANEGO KS. MARKIEM IZDEBSKIM

PRZEPROWADZIŁA MARIANNA STRUGIŃSKA – FELCZYŃSKA

Ekszelencjo proszę przybliżyć nam swoją drogę do kapłaństwa.

W Kościołach Ewangelickich nie ma stanu kapłańskiego. Określamy siebie jako Nauczyciele Bożego Słowa. Takim skromnym nauczycielem Bożego słowa staram się być. Oczywiście moja droga

do bycia duchownym rozpoczęła się na studiach teologicznych. Jednak ta myśl dojrzywała już wcześniej. Od lat młodości byłem związany ze swoją rodzinną parafią. Udzielałem się tam w pracy młodzieżowej. Patrząc w przeszłość, mogę również powiedzieć, że duży wpływ na moją decyzję o studiowaniu teologii miał mój pastor – ksiądz dr Jakucki, który pełnił posługę proboszcza w mojej parafii Ewangelickiej w Cieszynie. Oczywiście podjęcie studiów teologicznych niekoniecznie musiało zakończyć się pracą w kościele. Wielu kolegów i koleżanek, którzy studiowali ze mną, wybrali zupełnie inną drogę. Myślę, że tak się stało dzięki Bożemu prowadzeniu, Który zasiał we mnie powołanie do pracy w Kościele, i zostałem pastorem. Od prawie 30 lat pracuję w parafii w Bełchatowie. W 2002 roku zostałem wybrany przez Synod Kościoła na Biskupa i tą posługę pełnię do dzisiaj.

Proszę przybliżyć nam główne zasady Kościoła Ewangelicko – Reformowanego.

Kościół Ewangelicki według Słowa Bożego Reformowany - nazwa wprowadzona w 1595 roku - wyraża myśl, że objawienie Boże ujęte w księgach Starego i Nowego Testamentu zawiera wszystko, co jest

potrzebne człowiekowi do zbawienia. Pismo Święte stanowi jedyny autorytet nauczający normy wiary i o życiu chrześcijanina. Wszystko natomiast co wchodzi w zakres pojęcia „tradycja” ma znaczenie wtórne, może być komentarzem – o ile znajduje potwierdzenie w zwiastowaniach biblijnych - ale nie będzie normą. Kościół jest wspólnotą wybranych, powołanych i gromadzonych przez Jezusa Chrystusa, wszędzie tam gdzie wierzący spotykają się z Bogiem w Jego słowie i sakramentach. Głową i Panem Kościoła jest Jezus Chrystus. On jest jedynym Kapłanem, jedynym pośrednikiem między Bogiem i ludźmi.

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan w parafii M.B.D. Rady w Zgierzu

Główna myśl, którą chciał nam Ksiądz dzisiaj przekazać w homilii to...

Zawsze odkreślamy to w naszym kaznodziejstwie, że homilia to jest interpretacja Pisma Świętego. Mieliliśmy Ewangelie, która nam towarzyszyła przez cały tydzień. Jest wiele mądrych myśli w tej

dzisiejszej Ewangelii, my skupiliśmy się na miłości Boga, woda żywa to działanie Ducha Świętego, w tej Ewangelii jest też ważna rzecz, o której dzisiaj może tak dużo nie powiedziałem – wysławianie Boga, wyznawanie Boga w duchu i w prawdzie. Dzisiaj moją taką główną myślą było, abyśmy budowali się w miłości. Budowali się jako Kościół w różnorodności, byli jednością w różnorodności, bo myślę, że ta różnorodność nas nie dzieli, ale ubogaca.

Jakie są owoce Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, które trwają już kilka lat?

Wszyscy wiemy, że jeszcze tej widzialnej jedności nie ma, ale już wiele zrobiono na tej drodze. W tym roku obchodzimy 15-lecie podpisania deklaracji o chrzcie między Kościołem Katolickim i Kościołami zrzeszonymi w Polskiej Radzie Ekumenicznej - to już wielki krok na przód. Wypowiadamy się też dosyć często wspólnie na temat ważnych spraw społecznych. Ostatnio 20 stycznia w Tygodniu Modlitw o Jedność Chrześcijan, w Centrum Luterańskim w Warszawie Kościół Katolicki i

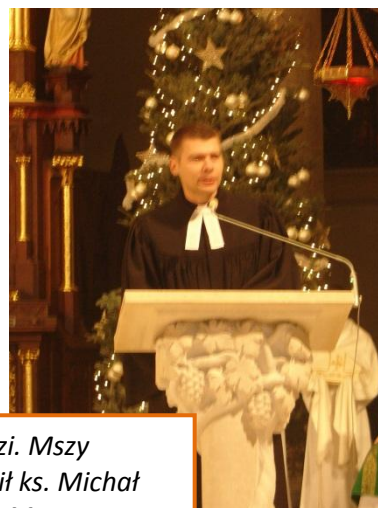
Zwierzchnicy Kościołów Polskiej Rady Ekumenicznej podpisali wspólny apel o świętowaniu niedzieli. Uważamy, że z tym w tej kwestii nie jest ostatnio dobrze i taki apel jest potrzebny. Jedność Eucharystyczna, ona funkcjonuje w ramach np. Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego, Reformowanego i Luterańskiego. Myślę, że takim wielkim wyzwaniem i kolejnym wielkim krokiem na drodze do jedności, ale nie będzie to łatwe, byłaby jedność Eucharystyczna, abyśmy się mogli spotkać przy jednym stole Pańskim.

Co Ekscelencja chciałby przekazać czytelnikom Dobrej Rady?

Bardzo się cieszę, że mogłem dzisiaj uczestniczyć w modlitwie i wygłosić homilię dla wiernych zebranych na wspólnym Nabożeństwie Słowa. Jesteśmy na początku roku dlatego życzę Wam, abyście mogli służyć z radością na chwałę Kościołowi, Parafii, Bogu i abyśmy nie tracili entuzjazmu w dalszej ewangelizacji.

Szczęść Boże

MIGAWKI Z TYGODNIA MODLITW O JEDNOŚĆ KOŚCIOŁA

18 stycznia – Bazylika Archikatedralna pw. Św. St. Kostki w Łodzi. Mszy Świętej przewodniczył Biskup Ireneusz Pękałski. Homilię wygłosił ks. Michał Makuła proboszcz z parafii Ewangelicko – Augsburgskiej pw. Św. Mateusza

19 stycznia Nabożeństwo Ekumeniczne w Katedrze św. Aleksandra Newskiego w Łodzi. Homilię wygłosił Arcybiskup Metropolita Łódzki Marek Jędraszewski z Bazyliki Archikatedralnej pw. Św. St. Kostki w Łodzi.

20 stycznia – Kościół Starokatolicki Mariawitów w Łodzi. Kazanie wygłosił ks. Bp.M. Włodzimierz Jaworski. Nabożeństwo celebrował ks. Bp. M. Bernard Kubicki.

21 stycznia – Kościół Ewangelicko – Reformowany homilię wygłosił pastor Leszek Wakuła z Kościoła Chrześcijan Baptystów w Łodzi.

22 stycznia - Kościół Chrześcijan Baptystów w Łodzi. Homilię wygłosił ks. radca dr Marcin Undas z Kościoła Ewangelicko – Augsburskiego w Zgierzu.

23 stycznia - Kościół Ewangelicko – Metodystyczny w Łodzi. Homilię wygłosił ks. rektor Adam Kleszczyński z Kościoła Ewangelicko – Metodystycznego.

28 stycznia - Kościół Ewangelicko – Augsburski w Zgierzu. Homilię wygłosił proboszcz z parafii pw. św. Anny i św. Marcina ze Starokatolickiego Kościoła Mariawitów w Strykowie, M. Mieczysław Kaczmarski. Pozdrowienia zebrany przekazał abp. Szymon Romańczuk z Katedry Prawosławnej w Łodzi.

27 stycznia - Kościół Polskokatolicki św. Rodziny. Homilię wygłosił proboszcz ks. Michał Jabłoński proboszcz warszawskiej parafii z Kościoła Polskokatolickiego pw. Św. Ducha

WIELKI POST

Popielec, Środa Popielcowa rozpoczyna w Kościele czterdziestodniowy czas *Wielkiego Postu*. Główne przesłanie tego okresu koncentruje się na duchowym przygotowaniu chrześcijan do godnego i głębokiego przeżywania świąt Zmartwychwstania Pańskiego. Wydarzenia tych świąt stanowią fundament Kościoła i naszej wiary, dlatego wymagają specjalnego przygotowania, by móc je należycie przeżyć; - stąd ich nazwa Wielkiego Postu.

W Środę Popielcową kapłan posypuje głowy wiernych popiołem. Znak ten pierwszy raz pojawia się w VIII wieku. W XI w. papież Urban II uczynił go obowiązującym zwyczajem w całym Kościele. Wówczas postanowiono, że popiół będzie pochodził z palm poświęconych w Niedzielę Palmową z ubiegłego roku. Obrzęd ten ma miejsce w czasie liturgii słowa po homilii i zastępuje akt pokuty. Kapłan zachęca najpierw wiernych by zjednoczyli się z nim w modlitwie błagalnej o poświęcenie popiołu. Następnie mowa jest o czterdziestodniowym okresie pokuty i błaganiu o oczyszczenie z grzechów oraz przygotowanie do uczestniczenia w Misterium Paschalnym Chrystusa. Następnie następuje właściwy obrzęd posypania głów. Kapłan posypując głowy wiernych mówi: Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię lub Pamiętaj, że prochem jesteś i w proch się obrócisz. Jest to znak pokory wobec wszechmogącego Boga.

Popatrzymy dokładniej na symbole i znaki wielkiego postu.

Okres czterdziestu dni. Wielki post trwa 40 dni. Ta liczba dni to czas na wyjątkowe spotkanie. Czas na przygotowanie się współczesnego człowieka na co dzień zabieganego, pochłoniętego sprawami doczesnymi do paschalnego spotkania z Bogiem. Liczba 40 jest liczbą symboliczną. Mojżesz przez 40 dni i nocy przebywał na górze Synaj by otrzymać tablice 10 przykazań. Eliasz

szedł 40 dni i nocy do góry Horeb, by doświadczyć spotkania z Bogiem. Również Jezus udaje się na pustynię, by przez 40 dni przygotować się do swojej misji zbawczej świata. Każdy z nas w okresie Wielkiego Postu otrzymuje swoje wyjątkowe 40 dni na przygotowanie do spotkania z Bogiem - Zbawcą.

Przebywanie na pustyni. Pustynia to słowo przenośnia, to szczególne miejsce z dala od zgiełku świata gdzie każdy z nas może otworzyć się na głos Boga. Chodzi tutaj o znalezienie miejsca i czasu, które bardziej sprzyja spotkaniu. Jezus wyraźnie nam to pokazuje, że Boga i jego woli należy szukać z dala od zgiełku świata w głębi i ciszy własnego serca.

Post, jałmużna i modlitwa. Atmosferę spotkania z Bogiem stwarzają post, jałmużna i modlitwa jako trzy swoiste znaki nawrócenia i pokory

Kolor fioletowy. Fiolet to znak smutku, żałoby. Symbol zmagania o życie wypełnione Bogiem, rozeznawania co jest zgodne z wola Boga i prowadzi ku wzrostowi człowieka.

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali. Nabożeństwa te mają ciągle przypominać nam o bezgranicznej miłości Bożej względem człowieka. Relacja tej miłości z czasem w postaci uproszczonej i ludowej stała się treścią specjalnych nabożeństw wielkopostnych; rozważania Drogi Krzyżowej Jezusa Chrystusa oraz pobożne rozpamiętywanie Męki Pańskiej w postaci tzw. Gorzkich Żali zachowanych wyjątkowo w polskiej tradycji od XVIII w.

Róbmy wszystko, abyśmy w okresie Wielkiego Postu, w który wkraczamy po raz kolejny wykorzystali czas nam dany i stworzyli prawdziwą głodną Boga pustynię w naszym sercu.

Aneta Mikołajczyk

ŚWIĘTY PIOTR I JEGO KATEDRA

Szymon (Piotr) pochodził prawdopodobnie z Betsaidy, miejscowości położonej nad Jeziorem Genezaret (Galilejskim). Był synem Jony (Jana) i bratem św. Andrzeja Apostoła. To właśnie Andrzej przyprowadził Szymona do Pana Jezusa wkrótce po chrzcie w rzece Jordan, jaki Chrystus otrzymał z rąk Jana Chrzciciela.

Szymon był żonaty, mieszkał w Kafarnaum u teściowej, uzdrowionej przez Pana Jezusa (Mk1, 29-31; Łk4, 38-39), który nadał mu nowe imię – Piotr, symbolizujące jego przyszłe powołanie.

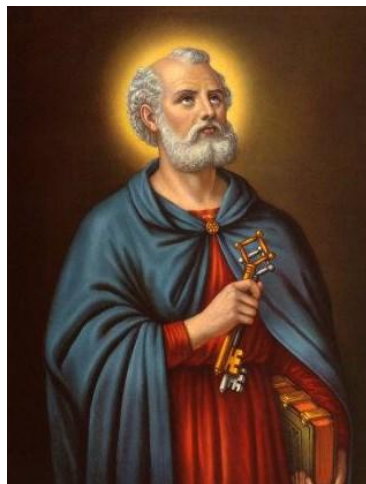
Św. Piotr, podobnie jak jego ojciec, był rybakiem, przyzwyczajonym do codziennej, ciężkiej pracy. Nie lękał się trudności i wiedział, że pójście za Chrystusem nie przyniesie mu wygod i zaszczytów. Urzekła go jednak Osoba Mistrza i Jego nauka. Piotr jako pierwszy z Apostołów wyznał wiarę w Bóstwo Chrystusa: „Tyś jest Mesjasz, Syn Boga Żywego” (Mt16, 16). Nagrodą za to wyznanie było powierzenie mu zwierzchnictwa nad Kościołem: „Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec Mój, który jest w niebie. Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr (czyli opoka) i na tej opoce zbuduję Kościół

mój, a bramy piekielne go nie przemogą. I tobie dam klucze królestwa niebieskiego; cokolwiek zwiążesz na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążesz na ziemi, będzie rozwiązane w niebie” (Mt16, 17-19).

W Pismach Nowego Testamentu Piotr jest wymieniany 150 razy. To on (wraz z Jakubem i Janem) był świadkiem wskrzeszeniem córki Jaira, Przemienienia na Górze Tabor i cierpienia Pana Jezusa w Getsemani. Jego uratował Chrystus przed zatonięciem w Jeziorze Galilejskim i od niego rozpoczął obmywanie stóp Apostołom podczas Ostatniej Wieczery.

W ogrodzie Oliwnym Piotr wystąpił w obronie Chrystusa, a później wraz z Janem poszedł za Chrystusem aż na dziedziniec domu Kajfasza. Rozpoznany jako jeden z towarzyszy Jezusa przeraził się cierpienia i śmierci. Słaby i bezradny zaparł się Chrystusa, ale Pan Jezus doskonale rozumiał jego ludzką słabość i lęk. Mimo doznawanych cierpień „Pan obróciwszy się, spojrział” (Łk22, 61), a Piotr właściwie odczytał to łaskawe spojrzenie i gorzko zapłakał. Piotr był zwyczajnym człowiekiem, podobnym do nas w swej słabości i niestałości i dlatego ten Święty „wprost z dziedzica Kajfaszowego jeszcze bez kluczy a już ze łzami które najdalej prowadzą” (J. Twardowski: „do świętego Piotra”).

Nowego Testamentu. Był biskupem w Antiochii i w Rzymie. Tam, na prawym brzegu Tybru, na terenie zwanym Ager Vaticanus ok. 64r. za panowania cesarza Nerona został według świadectwa Orygenesusa ukrzyżowany głową w dół, gdyż czuł się niegodnym umierać jak Chrystus.

W 324r. z woli cesarza Konstantyna w miejscu grobu św. Piotra rozpoczęto budowę Bazyliki, którą w ciągu wieków przebudowano i wzbogacono. Od XVI w. pracowali przy niej artyści tej miary co Bramante, Rafał, Michał Anioł. Fasadę świątyni zdobi rząd 9 balkonów. Środkowy z nich to tzw. Loggia delle Benedizioni. Stąd właśnie Namiestnik Chrystusa udziela błogosławieństwa „Urbi et Orbi”. Bazylika św. Piotra jest najważniejszą świątynią Kościoła katolickiego. **22 lutego w kalendarzu liturgicznym przypada święto Katedry św. Piotra.**

W Bazylice na Watykanie, za głównym ołtarzem znajduje się tron, na którym zasiadał św. Piotr. Składa się on z wielu kawałków drewna spojonych bogato zdobionymi płytami z kości słoniowej. Ta katedra jest symbolem władzy zwierzchniej

w Kościele Chrystusa, którą sprawował św. Piotr i kontynuują jego następcy. W Rzymie istnieją również inne świątynie ku czci św. Piotra Apostoła, m.in.: kościółek „Quo vadis” przy Via Appia zbudowany w miejscu, gdzie wg podania

Bazylika św. Piotra w Watykanie

Chrystus zatrzymał Piotra usiłującego opuścić miasto podczas prześladowania chrześcijan.

Św. Piotr – pierwszy papież, nazywany „księciem Apostołów” jest patronem m.in.: marynarzy, rybaków, kowali, blacharzy, kamieniarzy, budowniczych mostów, zegarmistrzów. Jego atrybuty to klucze, kajdany, ryba, sieci, skała, kogut, pastorał, tiara.

Elżbieta Hildt

48 TYDZIEŃ MODLITW O TRZEŹWOŚĆ NARODU

W ostatnią niedzielę przed Środą Popielcową w Kościele rozpoczyna się Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu. W tym roku będzie on trwał w dniach 15 - 21 lutego i przebiegał pod hasłem „**Abstynencja dzieci troską rodziny, Kościoła i narodu**”.

W tym roku Kościół szczególną uwagę kieruje na dzieci. Zwraca uwagę, że dzieci, które są przyszłością Kościoła i narodu w ostatnich czasach zbyt często stają się ofiarami przemysłu alkoholowego, jego promocji w mediach, zbyt powszechnej dostępności, a także coraz

bardziej liberalnych modeli wychowania, które zachęcają rodziców do podawania coraz młodszym dzieciom alkoholu – wielu rodziców jest zdania, że podawanie dzieciom alkoholu nie tylko nie szkodzi, ale wręcz działa profilaktycznie i zapobiega późniejszym problemom alkoholowym. Wszystko to powoduje, że znacznie obniża się wiek inicjacji alkoholowej.

Podczas Tygodnia Modlitw Kościół przypomina, że najważniejszą szkołą trzeźwości jest rodzina. Biskupi wskazują na rolę ojca, którego obowiązkiem jest dbać nie tylko o trzeźwość własną, ale również o trzeźwość

żony i dzieci. Wskazują również na rolę matki, której obowiązkiem jest razem z ojcem uczyć dzieci, jak dojrzałe korzystać z życia bez sięgania po alkohol. Dzięki wspólnej postawie rodziców wobec alkoholu, dzieci łatwiej budują własną odpowiedzialność i wolność.

W naszym kraju skala problemu alkoholowego jest ogromna. Uzależnionych jest ponad milion Polaków, a cztery miliony piją ryzykownie i szkodliwie, dwa miliony dzieci żyją w rodzinie z problemem alkoholowym. W Tygodniu Modlitw o Trzeźwość Narodu Kościół podkreśla, jak ważna jest modlitwa o trzeźwość i zachęca do korzystania z inicjatyw podejmowanych na rzecz trwania w trzeźwości, takich jak: Dziecięca Krucjata Niepokalanej, Krucjata Wyzwolenia Człowieka, których członkowie dostrzegając zagrożenia płynące

z nadużywania alkoholu, decydują się trwać w abstynencji.

Kościół zachęca także do korzystania z pomocy w instytucjach kościelnych. W wielu parafiach działają grupy wsparcia, udzielające pomocy osobom uzależnionym oraz ich bliskim. Również w naszej parafii od 2005 roku istnieje grupa Anonimowych Alkoholików „Bratnia Dusza”, której celem jest pomoc i wsparcie w przezwyciężaniu choroby alkoholowej. Grupa spotyka się w każdą sobotę o godz. 17:45 w Domu Duszpasterskim. Możliwe jest także skorzystanie z porad, które są udzielane w punkcie konsultacyjnym ds. uzależnień, czynnym w każdą niedzielę w godz. 9:30 – 11:00 w domu parafialnym.

Barbara Musiał

APEL O MODLITWĘ I PRZECIWDZIAŁANIE HANDLOWI LUDŹMI

Z apelem o wspólną modlitwę w intencji przeciwdziałania współczesnemu niewolnictwu zwracają się do wiernych w Polsce członkowie Prezydium Episkopatu. 8 lutego tego roku w całym Kościele Powszechnym będzie obchodzony dzień modlitw, refleksji i działania przeciw handlowi ludźmi.

Dzień zwracający uwagę na proceder handlu ludźmi jest jedną z inicjatyw zorganizowanych w ramach trwającego Roku Życia Konsekwentnego. Będziemy ten dzień obchodzić w całym Kościele Powszechnym w liturgiczne wspomnienie św. Józefiny Bakhity. Ta pochodząca z Sudanu święta jako dziecko została porwana i sprzedana do niewoli, w której spędziła wiele

lat. Po wykupieniu przez włoskiego konsula odzyskała wolność i wstąpiła do zgromadzenia Córek Miłości.

Prezydium Konferencji Episkopatu Polski apeluje o wspólną modlitwę w niedzielę 8 lutego br. podczas każdej Mszy Świętej oraz o podejmowanie prywatnych inicjatyw modlitewnych. „Niech nie zabraknie nikogo we wspólnym zanoszeniu próśb, aby martwe sumienia osób zajmujących się handlem ludźmi, dotknięte światłem Bożego Miłosierdzia, dostrzegły w drugim człowieku nie niewolnika, ale siostrę i brata” – piszą członkowie Prezydium Konferencji Episkopatu Polski w specjalnym apelu.

Źródło: www.ekai.pl. Agnieszka Gajek

JASEŁKA W NASZEJ PARAFII

„Dnia 25 Stycznia 2015 roku o godzinie 11.30 w Kościele Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu, dzięki uprzejmości Ks. Kan. dr Andrzeja Blewińskiego, miało miejsce coroczne przedstawienie jasełkowe pt. „Dzisiaj w Betlejem”. Brali w nim udział artyści Warsztatu Terapii Zajęciowej, Zespołu Terapeutyczno-Rehabilitacyjnego Aktywności Społecznej i Środowiskowego Domu Samopomocy.

Podczas mszy dla najmłodszych parafian uczestnicy PSOUU wrzucyli zgromadzonych wspaniałą grą aktorską oraz profesjonalnym wykonaniem kolęd m.in. „Mizerna cicha”, „Jezus

Malusieńki”, i „Bóg się rodzi”. Na uwagę zasługiwała także piękna dekoracja oraz wspaniałe stroje i elementy scenografii.

Serdeczne podziękowania należą się przede wszystkim wspaniałej publiczności, przed którą aktorzy mogli pokazać swoje wszechstronne talenty i zdolności artystyczne. Podczas zbiórki do puszek prowadzonej przed kościołem udało się zebrać aż 1400 zł za co gorąco dziękujemy. PSOUU dziękuje parafianom za wsparcie i zrozumienie potrzeb osób niepełnosprawnych intelektualnie.

Paulina Dziobiak

Ś.P. KSIĄDZ KAN. WŁADYSŁAW WÓJCIAK

Dnia 20 stycznia 2015 roku zmarł, opatrzony świętymi sakramentami w 84 roku życia i 59 roku kapłaństwa były proboszcz parafii w Parznie i parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu.

Msza święta w intencji Zmarłego została odprawiona w piątek 23 stycznia br. o godz. 19:00 w kościele parafialnym św. Wojciecha w Łodzi. Pogrzeb rozpoczął się Mszą Świętą w kościele parafialnym pw. Świętej Teresy od Dzieciątka Jezus w Rabce-Zdroju (ul. Parkowa 9), w sobotę 24 stycznia br. o godz. 12:00 pod przewodnictwem biskupa Ireneusza Pękalskiego z Archidiecezji Łódzkiej.

Po Mszy św. nastąpiło złożenie Ciała do grobu na miejscowym cmentarzu parafialnym. W uroczystościach pogrzebowych uczestniczyli Ks. Dziekan a zarazem proboszcz parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu Andrzej Blewiński wraz z delegacją oraz Ks. Andrzej Chmielewski z parafii pw. św. Katarzyny Aleksandryjskiej w Zgierzu oraz Ks. Zdzisław Sudra z parafii św. Jana Chrzciciela oraz Ks. Henryk Kowaliński z Tomaszowa Mazowieckiego.

Ks. kan. Władysław Wójciak był proboszczem w parafii M.B. Dobrej Rady w Zgierzu prawie 14 lat od 27.05.1984r. do 20.12.1997r. i dwukrotnie zgierskim dziekanem w latach 1985 – 1990 i 1990 – 1997r.

Urodził się w Rabce 04.04.1931r. Po ukończeniu Seminarium Duchownego w Łodzi otrzymał święcenia kapłańskie 10.06.1956r. Jako wikariusz pracował kolejno: w Ozorkowie, w parafii św. Katarzyny w Zgierzu, w Piotrkowie Trybunalskim i w parafii św. Franciszka w Łodzi. W latach 1971 – 1984 był proboszczem w parafii Najświętszego Serca Jezusowego w Parznie. Stamtąd przybył do Zgierza do parafii M.B.D. Rady, gdzie poczynił wiele ważnych inwestycji, jak: kupno działki i budowa domu parafialnego (1985-88), przyłączenie kościoła i plebani do gazociągu i ciepłociągu, modernizacja ogrzewania kościoła, położenie asfaltu wokół kościoła,

otynkowanie szczytów i remont dachu kościoła, uregulowanie własności terenu kościoła.

Przy wsparciu ks. Wójciaka pan Jerzy Godlewski podjął budowę nowego kościoła na Rudunkach (dawna parafia M.B.D. Rady) jako główny fundator. Przez 5 lat od 1992 – 1996 ks. Wójciak wspierał materialnie i dopomagał czynnie w budowie tej świątyni.

Od roku 1990 ks. Wójciak zajął się wprowadzaniem nauki religii do szkół. Zadanie było trudne, bo na terenie parafii istniało kilka przedszkoli, 4 szkoły podstawowe i 3 średnie, a brak było katechetów.

W czasie proboszczowania ks. Wójciaka w naszym kościele odbyły się msze święte prymicyjne księży z tej parafii: ks. Pawła Zielińskiego 1985r., ks. Arkadiusza Wójtowicza 1986r., ks. Krzysztofa Majacza 1989r., ks. Bogdana Helińskiego 1990r, ks. Włodzimierza Dadka 1991r. oraz ks. Łukasza Szmita 1997r.

Pod opieką ks. Wójciaka powstawały i działały grupy parafialne świeckich jak m.in. Żywa Róża, Koło Maryjne, Wspólnota Adoracji Najświętszego Sakramentu i Niepokalanej, bractwo Pielgrzymkowe, Zespół „Nadzieja”, Parafialna Orkiestra Dęta, Schola, Duszpasterstwo Akademickie. Z jego udziałem ukazywał się Biuletyn Parafialny (do marca 1992r.); zapoczątkowana została Piesza Pielgrzymka Zgierska.

Kiedy podczas pasterki w 1992r. ks. Wójciak zasłabł przy ołtarzu objawiła się skrywana i być może lekceważona jego choroba układu krążenia. Potem doszła cukrzyca, a jesienią 1997 roku stan zdrowia ks. Wójciaka pogorszył się tak bardzo, że złożył na ręce Arcybiskupa swoją rezygnację. Leczył się w szpitalu, potem wiele miesięcy w domu na plebani w Zgierzu, a w końcu zamieszkał w Domu Księża Emerytów w Łodzi. Zmarł 20 stycznia i został pochowany na cmentarzu w Rabce.

Owoce pracy ks. Wójciaka świadczą bardzo dobrze o jego kapłańskiej służbie Bogu i ludziom, a dzieła, które stworzył, zarówno te materialne jak i duchowe pozostały wśród parafian, aby mogli oni z nich korzystać i dalej rozwijać.

Bóg zapłać za to Ks. Wójciakowi - najdłużej działającemu proboszczowi naszej parafii.

Bohdan Czarnecki Marianna Strugińska-Felczyńska

Zdjęcia z uroczystości pogrzebowych ks. kan. Władysława Wójciaka w Rabce – Zdrój.

ŚW.P. ANTONI NIEMSKI. SŁUŻEBNIK PAŃSKI, ARCYPĄTNIK - EWANGELIZATOR

1 grudnia 2014r. Parafia M.B Dobrej Rady w Zgierzu pożegnała na wieczny spoczynek swego niezwyklego współbrata Śp. Antoniego Niemskiego. Słynący ze swego pobożnego, ascetycznego życia oraz wieloletniej, charyzmatycznej służby przy kościele M.B. Dobrej Rady był on powszechnie znany i szanowany nie tylko w Zgierz, ale również w Licheniu, Niepokalanowie na Jasnej Górze i wielu innych sanktuariach w całej Polsce.

Śp. Antoni Niemski urodził się w dniu wszystkich Świętych 1 Listopada 1923 roku w Łodzi-Helenówku, gdzie mieszkał całe życie we własnym domu przy ul. Łozowej 26. Nie zdążył jeszcze ukończyć całej nauki szkolnej, gdy nadeszła wojna i okupacja, które złowrogo i okrutnie zaważyły na jego młodym życiu. Aby uniknąć wywózki na przymusowe roboty do Niemiec, podjął prace w zajezdni tramwajowej w Helenówku. Mając zamiłowanie do wędrowania, które zresztą pozostało w nim do końca życia, Antoni wykorzystywał każdą okazję do urwania się z roboty, aby swobodnie chodzić po lesie. W końcu przytapał go na tym groźny gestapowiec. Niezdarne tłumaczenia Antoniego

tylko rozwścieczyły Niemca, który wrzeszcząc sięgnął po pistolet. W obronie życia Antoni rzucił się na Niemca, powalił na ziemię i uciekł. Odtąd musiał się ukrywać i żył w ciągłym strachu. Z narażaniem życia przekroczył nielegalnie granice do Generalnej Guberni i schronił się u swego ojca w Warszawie. Przebyte trudy sprawiły, że ciężko zachorował i był leczony w szpitalu św. Jana Bożego w Warszawie, gdzie omal nie umarł.

Pod koniec okupacji, mając nowe dokumenty powrócił do domu, ale ze strachu przed Niemcami otrząsnął się dopiero po wyzwoleniu. Niestety czekał go nowy stres. Oto kiedy w szale radości odzyskanej wolności triumfalnie zniszczył i wyrzucił swoją okupacyjną kartę tożsamości, został zaraz potem zatrzymany przez rosyjski patrol wojskowy. Wobec braku dokumentów uznano go za szpiega i zmuszono do przyznania się do groźąc rozstrzelaniem. Uniknął śmierci tylko dlatego, że akurat wtedy na posterunek przyszedł, aby napalić w piecu jego znajomy z sąsiedztwa i zaświadczył o jego tożsamości.

Skutkiem tego przeżycia, także poprzedniego długotrwałego napięcia nerwowego, Antoni popadł w głęboką depresję. Nie był zdolny do żadnej pracy, ani do nauki. Jedyłą ulgę odczuwał włócząc się bez celu po okolicy. W takim stanie spotkał się z ks. Szczepanem Rembowski, który właśnie rozpoczął budowę kościoła, jako wotum za uratowanie mu życia podczas wojny. Ksiądz zaopiekował się Antonim i dzięki wsparciu duchowemu doprowadził do psychicznej równowagi. Pod jego wpływem Antoni uzyskał głęboką i mocną wiarę w Boga, oraz w to, że przeżył wyłącznie

dzięki szczególnie Bożej opiece. Biorąc przykład z ks. Rembowskiego i jego ślubowania postanowił oddać się całkowicie służbie Bogu i ludziom, co wiernie i gorliwie wypełniał do końca życia we właściwy sobie sposób.

Początkowo, w okresie nasilonej walki Państwa z Kościołem, wypisywał kredą na chodnikach hasła: „Przystępujcie jak najliczniej do komunii świętej” itp. Sam uczestniczył codziennie we mszy świętej i przystępował do komunii świętej. Ponieważ bardzo lubił wędrować zaczął rozprawdzać dewocjonała po okolicznych wsiach. Był za to aresztowany i karany. W dodatku niemal nie utonął w gliniance pod Strykowem raz w grzęzawisku rzeki Bzury. Bywał też uszkodzony w wypadkach drogowych. Odtąd sprzedaż religijnych książek, czasopism, kalendarzy a także różańców i medalików itp. rzeczy prowadził rano i wieczorem w kruchcie kościoła M.B Dobrej Rady. Kolejni proboszczowie doceniali jego pracę, wspomagali go udostępniając najpierw stoły, potem obszerne pomieszczenie pod chórem, a wreszcie witrynę sklepową. Antoni mógł więc rozwinąć działalność tak jak chciał. Zaopatrywał się w sobie tylko w znanych miejscach w Polsce i sam znosił zakupy dźwigając ciężkie torby. Wkrótce jego mieszkanie zmieniło się w jeden wielki magazyn oraz pracownię fotograficzną, gdyż wykonywał i rozprawdzał masowo zdjęcia z uroczystości kościelnych.

Z czasem największą pasją Antoniego stały się pielgrzymki, najpierw piesze a potem autokarowe. W latach 1968-1986 odbył 19 pieszych pielgrzymek na Jasną Górę. W trakcie ostatniej z nich zranił się mocno w nogę i musiał zrezygnować z ich kontynuacji.

Przez 44 lata poczynając od roku 1971 do samej śmierci organizował i prowadził pielgrzymki autokarowe do różnych miejsc świętych. Licząc, że było ich rocznie około 30 można oszacować ogólną ilość takich pielgrzymek na 1300; przejechaną drogę na ćwierć miliona km: liczbę pielgrzymów na 50 tysięcy osób. W czasach PRL-u pielgrzymki autokarowe Antoni organizował konspiracyjnie autobusami firm państwowych jako tzw. Niedzielną rekreację pracowniczą. Związane to było z dużymi trudnościami i ryzykiem, ale za to frekwencja zawsze była stuprocentowa. Ostatnio niestety sytuacja była odwrotna-nie było żadnych trudności z autobusami, były natomiast trudności z frekwencją. Pan Antoni był dobrym pilotem, a jednocześnie ewangelizatorem; znał na pamięć wszystkie osobliwości nawiedzanych sanktuariów i związane z nimi historię cudów; umiejętnie prowadził modlitwy i śpiewy.

Zgierskie Bractwo Pielgrzymkowe, którego Antoni Niemski był członkiem, przyznało mu z okazji 30-lecia pracy jako animatora i przewodnika

pielgrzymkowego tytuł Arcypątnika Bractwa (dyplom nr 2 z dn.07.01.2001). Pomimo podeszłego wieku i słabości, Antoni ani myślał o odpoczynku i pełnił raz podjętą służbę do końca życia. Zmarł po krótkiej chorobie dniu 22 listopada 2014 rok mając ukończone 91 lat.

Pochłonięty swoją misją i nie dbając zupełnie o siebie Antoni Niemski żył w permanentnym, wielkim ubóstwie. Nie wypracował żadnej emerytury, ani renty. Nie miał też ubezpieczenia zdrowotnego; dlatego gdy chorował leczył się sam lub korzystał z pomocy znajomych, o ile ktoś mu ją zaoferował. Ale skoro w tych okolicznościach dożył tak późnego wieku i uczynił tyle

dobra, to z pewnością dlatego, że na jego drodze życia Bóg postawił dużo więcej ludzi dorych i życzliwych niż złych. Toteż wspominając osobę i dzieje życia Śp. Antoniego Niemskiego winniśmy dostrzec i zapamiętać tę wielką prawdę, która on swoim życiem potwierdził: o tym jak potężną mocą jest dobroć wlana w serce ludzi prze Boga i że to ona w efekcie zawsze zwycięża zło. Antoni Niemski był biedny i słaby, ale jego siłą była dobroć, która on rozłaczał i zjednywał innych do świadczenia dobroci.

Bohdan Czarnecki

MIGAWKI Z ŻYCIA PARAFII

WSPÓLNE PŁASY

15 stycznia 2015 roku w Świetlicy Środowiskowej odbyła się zabawa choinkowa. Organizatorem spotkania był Ksiądz Proboszcz Andrzej Blewiński oraz Akcja Katolicka działająca przy parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu. W zabawie brały udział dzieci i młodzież uczęszczające do naszej placówki. W ramach imprezy odbyły się liczne konkursy, wspólna zabawa taneczna, słodki poczęstunek, a punktem kulminacyjnym było spotkanie z Mikołajem, który obdarował dzieci słodkimi podarunkami.

Konkurs na najbardziej aktywną osobę na zabawie

choinkowej wygrała Aleksandra Pietrzak z Gimnazjum nr 2 oraz Krystian Stasiak – Zespół Szkół nr 1 im. Jakuba Cezaka w Zgierzu. Zabawę poprowadzili nasi pedagodzy Agnieszka i Małgorzata, a poczęstunek przygotowały Hania Florczak i Małgorzata Wieczorek.

To wspólne zaangażowanie pozwoliło stworzyć dzieciom klimat radosnej, karnawałowej zabawy, a przecież uśmiech dziecka jest jednym z najbardziej bezcennych skarbów współczesnego świata.

Agnieszka Gajek

Pani Małgorzata Wieczorek
i Pani Hanna Florczak

Zwycięzcy konkursu: Krystian Stasiak i Aleksandra Pietrzak

FERIE ZIMOWE W NASZEJ PARAFII

W okresie ferii zimowych w parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu zorganizowano dla dzieci i młodzieży szkolnej półkolonie. Organizatorami kolonii są Ks. Proboszcz Andrzej Blewiński oraz Parafialny Oddział Akcji Katolickiej. Osoby prowadzące to: Agnieszka, Kasia oraz niezawodna w przygotowaniu pysznych kanapek i gorącej herbatki - Hania Florczak.

Dzieci uczestniczyły w projekcie „Okno na świat” poprzez, który rozwijały wyobraźnię, realizowały swój pomysł na podróż marzeń. Celem projektu było uświadomienie dzieciom, że One mogą podróżować, wzbudzenie w nich ciekawości świata, pasji do podróży, uświadomienie, że każdy ma swoje marzenia i może je spełniać.

Oprócz udziału w projekcie dzieci również wybrały się do sali zabaw „Jeżyk” w Zgierzu, Palmiarni w Łodzi oraz do Sali Multimedialnej w Archikatedrze Łódzkiej. W ostatnim dniu półkolonii dzieci same przyrządzały potrawy z różnych regionów świata (Włoch i Hawaj).

Kolonie dostarczyły dzieciom niezapomnianych wrażeń. Dziękujemy Księdzu Proboszczowi za wspólnie spędzony czas, za dobre słowo i uśmiech.

Agnieszka Gajek

SPOTKANIA OPŁATKOWE GRUP PARAFIALNYCH ZE SWOIMI DUSZPASTERZAMI

ZAKOŃCZYLIŚMY WIZYTĘ DUSZPASTERSKĄ ZWANĄ KOŁĘDĄ

Kochanym Parafianom parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu pragniemy serdecznie podziękować za wspólną modlitwę, za miłe i często pełne życzliwości przyjęcie kapłana w swojej rodzinie. Za każdą chwilę spotkania, okazane dobro dla Kościoła i naszej parafii pragniemy powiedzieć każdemu - „Bóg Zapłać!”.

Dziękujemy za wszystkie słowa uznania i wdzięczności za naszą postugę kapłańską. Dołożymy wszelkich starań, aby nie zawieść Waszego zaufania. Bardzo cenne są dla nas wszystkie Wasze uwagi i spostrzeżenia, to znaczy, że żywo uczestniczycie w życiu Parafii i leży Wam na sercu Nasz Kościół i Wspólnota parafialna. Duszpasterze byli przyjęci przez 3325 rodzin a nie zostali zaproszeni do 2828 rodzin.

Wasi Duszpasterze

ZAPROSZENIE DO WZIĘCIA UDZIAŁU W REKOLEKCJACH WIELKOPOSTNYCH

Duszpasterze z parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu zapraszają do udziału w rekolekcjach Wielkopostnych. Rekolekcje są skierowane do wszystkich, którzy chcą mocniej zwrócić się sercem i życiem ku Bogu, doświadczyć osobistego spotkania i uzdrawiającej mocy Jezusa, zaznać pokoju i radości - darów Ducha Świętego. Rekolekcje przeżywane w miejscu zamieszkania, wplecione w naszą codzienność, stają się czasem łaski, czasem przypomnienia i pogłębienia podstawowych prawd wiary, lepszego poznania i rozumienia Pisma Świętego,

czasem odkrycia piękna modlitwy osobistej i wspólnotowej.

Rekolekcje dla dorosłych w terminie **5, 6, 7 marca 2015r.** poprowadzi Biskup Marek Solarczyk-Krajowy Asystent Akcji Katolickiej .

9,10,11 marca 2015r. rekolekcje dla szkoły podstawowej i gimnazjum.

16,17,18 marca 2015r. rekolekcje dla młodzieży szkół średnich. Serdecznie zapraszamy.

Duszpasterze Parafii M.B.D. Rady w Zgierzu

1%
Zdecyduj o swoim 1% podatku. Podaruj go dla dzieci i młodzieży ze Świetlicy Środowiskowej przy Parafii Matki Bożej Dobrej Rady w Zgierzu

„Troska o dziecko jest pierwszym i podstawowym sprawdzianem stosunku człowieka do człowieka”
Jan Paweł II

Zwracamy się z uprzejmą prośbą o przekazanie 1% podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego Fundacja dla Młodzieży KRS 0000339553 z dopiskiem AK-Lódź-Świetlica

W świetlicy dzieci i młodzież bezpłatnie :

- * Korzystają z wyrównywania dysproporcji edukacyjnych i wychowawczych
- * Korzystają z pomocy w radzeniu sobie w trudnych sytuacjach życia codziennego i rozwiązywania konfliktów
- * Mają zorganizowany czas wolny - kolonie, półkolonie, systematyczne spotkania
- * Biorą udział w kołach zainteresowań
- * Mają zapewniony posiłek

Liczymy na Twoje wsparcie
Członkowie i sympatycy Akcji Katolickiej

SERDECZNIE ZAPRASZAMY DZIECI I MŁODZIEŻ ORAZ WOLONTARIUSZY DO ŚWIETLICY ŚRODOWISKOWEJ

Świetlica jest czynna od poniedziałku do czwartku od 15.00 do 18.00. Program zajęć dostępny w Świetlicy, ul. M. Skłodowskiej- Curie 5 w Zgierzu. W ofercie m.in.: zajęcia edukacyjne (także wyrównywanie braków szkolnych), plastyczne i informatyczne. Osoby wspierające otrzymują zaświadczenia wolontarystyczne.

BLIŻEJ WIERNYCH

Kolejną możliwością spotkania Jego Ekscelencją osobiście jest wzięcie udziału w cyklu spotkań „Dialogi w katedrze” – podczas których Arcybiskup odpowiada na pytania przysłane przez internautów i zadawane przez zebranych w świątyni wiernych.

Najbliższe spotkanie odbędzie się 13 lutego o godz. 19.30 w Archikatedrze Łódzkiej. Tematem będzie „Życie konsekrowane”

DIALOGI W KATEDRZE 2015

abp Marek Jędraszewski odpowiada na pytania wiernych Archikatedra Łódzka godzina 19.30

- 9 STYCZNIA – POSZUKIWANIE PRAWDY
- 13 LUTEGO – ŻYCIE KONSEKROWANE
- 13 MARCA – GRZECH I NAWRÓCENIE
- 10 KWIEŚNIA – WALKA Z NAŁOGAMI
- 8 MAJA – MŁODZIEŻ: UCZUCIA I WYBORY
- 12 CZERWCA – TROSKA O POKÓJ
- 18 WRZEŚNIA – KOŚCIÓŁ I SPRAWY SPOŁECZNE
- 9 PAŹDZIERNIKA – OBECNOŚĆ KRZYŻA
- 13 LISTOPADA – WIERNOŚĆ MAŁŻEŃSKA
- 11 GRUDNIA – PATRIOTYZM

zadaj pytanie online na www.heavenly.com.pl

Z KSIĄG PARAFIALNYCH

Odeszli do wieczności

Andrzej Szelański (ur.1932)
Irena Matoszek (ur.1947)
Piotr Krajewski (ur.1969)
Stanisław Karolak (ur.1934)

Marta Pietrusiewicz (ur.1927)
Urszula Szymczak (ur.1934)
Józef Frątczak (ur.1931)

Anna Kaźmierska (ur.1933)
Wanda Kozakiewicz (ur.1930)
Alfreda Frontczak (ur.1921)

Módlmy się za zmarłych, aby przez Boże miłosierdzie weszli do chwały życia wiecznego

Opracowała: Katarzyna Dąbrowska

Kancelaria Parafialna czynna od poniedziałku do piątku w godz.; 9: 00– 11: 00 oraz 15:00– 16:30; Tel: 42 /716-27-65

Wydawca: Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, 95-100 Zgierz ul. M. Skłodowskiej – Curie 3

Redakcja: Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – Proboszcz Parafii; redaktor: Ks. Stefan Bujak

Nr konta parafialnego: Bank Spółdzielczy w Zgierzu **36 8783 0004 0015 6097 2000 0001**

Nr konta Świetlicy Środowiskowej: Bank Spółdzielczy w Zgierzu 34 8783 0004 0015 8932 2000 0001

Za wszelkie wpłaty na rzecz parafii i Świetlicy Środowiskowej składamy serdeczne Bóg zapłać

www.mbrd.archidiecezja.lodz.pl e-mail: gazeta.dobrarada@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska - Felczyńska, Agnieszka Gajek, Katarzyna Wieczorek,, Elżbieta Hildt, Barbara Musiał.

Składanie gazetki: Agnieszka Gajek, Marianna Strugińska-Felczyńska, Katarzyna Wieczorek.

Dystrybutor: Marek Cylke

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, Poland
www.merakel.pl www.merakel.com.pl

